

תת"ע 1713/06/11 - מדינת ישראל נגד זכריא מוסא

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
תת"ע 1713-06-11 מדינת ישראל נ' מוסא

23 ינואר 2014

בפני כב' השופט נאיל מהנא
המאשימה
מדינת ישראל
באמצעות לשכת תביעות תעבורה ירושלים
נגד
הנאשם
זכריא מוסא

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עטייה דאמוני

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד מרדכי עופרי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מורה על צירוף תיק 11-11-2535 לתיק זה.

ניתנה והודעה היום כ"ב שבט תשע"ד, 23/01/2014 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם שלפני הורשע בשני כתבי אישום, על פי הודאתו, בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ללא ביטוח ונהיגה ברכב כאשר רישיון הרכב פקע תקופה העולה על 6 חודשים.

לנאשם היה רישיון נהיגה שפקע בשנת 2005, וכמוהו כמי שלא מחזיק ברישיון נהיגה מעולם.

עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה או בזמן פסילה הינן עבירות חמורות, הטומנות בחובן סיכונים רבים לבטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל (רע"פ 3878/05 **בנגוזי נ' מדינת ישראל**), והמצדיקות הטלת עונש מאסר בפועל גם כאשר מדובר בעבירה ראשונה (ע"פ (י-ם) 8392/04 **עליאן נ' מדינת ישראל**, ע"פ (י-ם) 2748/08 **שוויקי נ' מדינת ישראל**). עבירות אלו מצביעות על זלזול עמוק בחוק ובחובה הבסיסית המוטלת על הפרט לקיים את הכללים שהחברה קבעה להבטחת חייהם ושלומם של בני הציבור (ע"פ (ירושלים) 4218/09 **מדינת ישראל נ' בן דוד**). אדם הנוהג מבלי שיש בידיו רישיון נהיגה, לעיתים רבות אינו בקיא בחוקי התנועה ובאופן הפעלת הרכב, בכך יש כדי להוות סיכון ממשי ומיידי לכלל הציבור בכביש (עפ"ת (י-ם) 37090-05-10 **עודה נ' מדינת ישראל**). יש בעבירות אלו לא רק דופי פלילי, אלא אף דופי מוסרי כפול: הסיכון לנהג עצמו ולעוברי הדרך, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות הדרכים אם יתרחשו בעת הנהיגה (רע"פ 665/11 **אבו עמאר נ' מדינת ישראל**).

מסתבר כי הנאשם אינו מצליח לחדש את רישיונו עקב חובות כספיים שבמסגרתם הוטלה הגבלה על חידוש רישיונו. במהלך הדיונים נעשו מאמצים לאפשר לנאשם דחיות מרובות על מנת לאפשר לו לסגור את חובותיו ולחדש את רישיונו.

אולם, בסופו של דבר, הדבר לא הסתייע בידו.

הנאשם אב ל-10 ילדים, 7 מתוכם קטינים והוא המפרנס היחידי בבית.

עמדתה העונשית של המאשימה הינה למאסר בפועל.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים וכן את מתחם הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם אשר נע בין מאסר על תנאי למאסר בפועל, החלטתי להטיל על הנאשם עונש מאסר.

לאור נסיבותיו של הנאשם ונסיבות ביצוע העבירה אין מניעה כי המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

לנאשם עונש מאסר של חודש על תנאי ובנסיבות העניין אין מנוס מלהפעילו במצטבר.

אני דן איפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

1. לתשלום קנס בסך ₪ 1,000 אשר ישולם ב-2 תשלומים חודשיים החל מיום 30/3/2014.

.2 לפסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים. הנאשם פטור מהפקדת רישיון נהיגה. המזכירות תחשב מועד הפסילה מהיום.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

.3 לפסילה מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

.4 אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 45 ימים כולל הפעלת התנאי. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 15/1/2014..

על הנאשם להתייצב ביום 29/4/2014 בשעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות לצורך קליטה והצבה.

.5 אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, אם יעבור על הוראות סעיף 67 ו/או 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, שעניינם נהיגה בפסילת רישיון או נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף.

.6 אני מורה על הפעלת עונש מאסר למשך 30 יום כפי שנפסק על תנאי על ידי בית משפט לתעבורה בירושלים בתיק ת 5930/10 ביום 16/9/2010 לריצוי באופן חופף.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ב שבט תשע"ד, 23/01/2014 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט